

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/161/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215204637
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2215204637.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: T. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. Š., proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. N. Y. XXX, zastúpený: JUDr. Ladislav Pongrácz, advokát so sídlom Alžbetínske námestie 1203/2, Dunajská Streda, o náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, takto

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.148,04 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- Žalovaný je povinný zaplatiť znaleckému ústavu forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391 so sídlom Boženy Němcovej 8, Bratislava odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 335,64 Eur na účet vedený v Tatra banke a.s. IBAN: SK65 1100 0000 0026 2918 2103 v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

- Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.03.2015 domáhal od D. É. (pôvodne žalovaného 1/) a žalovaného (pôvodne žalovaného 2/) zaplata istiny vo výške 24.916,20 Eur s príslušenstvom.
- Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že mu žalovaný spolu so D. É. spôsobili ublíženie na zdraví s trvalými následkami, za čo boli rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 2T/243/2012-1522 zo dňa 03.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 3To/93/2014-1580 zo dňa 06.11.2014, odsúdení na trest odňatia slobody a žalobca bol odkázaný jeho nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Počas trestného konania liečenie žalobcu ešte prebiehalo, pričom po ukončení liečby mu primár chirurgického oddelenia Nemocnice s poliklinikou v Dunajskej Strede vyhotovil lekársky posudok o bolestnom a ohodnotil bolestné v bodoch 785 bodov a taktiež ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia v bodoch vo výške 800 bodov, spolu teda 1.585 bodov. Žalobca mal za to, že predmetnými súdnymi rozhodnutiami je bezpochyby preukázaná príčinná súvislosť medzi úmyselným protiprávnym konaním žalovaného a D. É. a vznikom škody na jeho zdraví, teda ich zodpovednosť za túto škodu. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 zo dňa 14.05.2012 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod je 15,72 Eur.
- Žalobca k svojej žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: Lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vyhotovený V. J. M. dňa 06.03.2015, Opatrenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 z 14.05.2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky

náhrady za sťažnosť spoločenského uplatnenia na rok 2012, žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov s tlačivom.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 24.09.2015 uviedol, že nesúhlasí so žalobou a navrhol ju zamietnuť. Čo sa týka trestného konania sp. zn. 2T/243/2012 podal dovolanie, keďže súdy nižšieho stupňa nevenovali pozornosť jeho obhajobe, že mal zlomenú nohu v sadre a žalobcu udrel iba dvakrát konárom a nespôsobil mu vážne zranenia. Trestný súd neskúmal kto a aké zranenia spôsobil žalobcovi. Pripomínal, že aj ďalšie osoby boli odsúdené za napadnutie žalobcu, ktoré sa priznali k spáchaniu trestného činu v celom rozsahu, teda sú pasívne legitimovanými v civilnom konaní (ide o C. M. P. D. M.). Ďalej mal za to, že náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je neprímeraná k zraneniam, ktoré utrpel žalobca, z toho dôvodu bude potrebné pribrať znalca do konania. Žalobca si svoj nárok uplatnil aj na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky podľa zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Navrhol skúmať pasívnu legitimáciu v tomto konaní, keďže za ublíženie na zdraví boli odsúdené aj ďalšie osoby.

5. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 09.02.2016 uviedol, že D. É. mu vo februári 2012 spôsobil ublíženie na zdraví tak, že ho pred OO PZ v Š. silno udrel do hlavy obuškom, čím mu spôsobil na hlave otvorenú ranu. Neskôr ho menovaný pri brehu Dunaja udrel obuškom do oblasti stehna. Menovaný bol hlavným iniciátorom celého útoku na jeho osobu. Ďalej uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol. Žalovaný sa snaží oklamať súd, že v čase incidentu mal údajne na nohe sadru. Nie je to pravdivé tvrdenie, keďže vo vyšetrovacom spise sa nachádza kamerový záznam z čerpacej stanice v Š. z februára 2012, kde jasne vidieť, že žalovaný v čase útoku na nohe žiadnu sadru nemal a žiadne barle nepoužíval.

6. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 30.03.2016 uviedol, že na dvoch ďalších odsúdených C. M. a D. M. nepodal žalobu z dôvodu, že v čase, keď uzatvorili dohodu o vine a treste, on ako poškodený bol stále PN. Neskôr po ukončení PN mu bolo povedané, že od menovaných už náhradu škody žiadať nemôže, lebo nestihol lehotu 6 mesiacov. Poukázal na to, že je bezdomovec a nemal možnosť kontaktovať žiadneho advokáta, ktorý by mu poradil. Chcel sa obrátiť aj na Centrum právnej pomoci, ale nemal peniaze na cestu do Bratislavy. Vyjadril presvedčenie, že odškodné za ublíženie na zdraví mu musia zaplatiť žalovaný a D. É.. Osobitne poukázal na konanie, ktorým mu žalovaný spôsobil ujmu na zdraví.

7. Na pojednávaní konanom dňa 27.04.2016 žalobca uviedol, že sa domáha náhrady škody v sume 24.916,20 Eur vychádzajúc z bodového hodnotenia vyčísleného primárom chirurgického oddelenia NsP Dunajská Streda. Ďalej potvrdil, že mu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky priznalo odškodnenie osoby poškodenej násilným trestným činom vo výške 16.360,- Eur, pričom táto suma bola poukázaná na osobitný účet štátu. On si tú sumu nevyzdvihol, keďže čaká na výsledok tohto konania. Pokiaľ sa jedná o jeho sociálne postavenie, je osoba v hmotnej núdzi s príjmom 61,- Eur mesačne, aj sa obrátil na centrum právnej pomoci, ktoré sa domáhalo jeho osobnej súčinnosti a on nemá peniaze na autobus.

8.1. Na pojednávaní konanom dňa 30.05.2016 žalobca uviedol, že žalobu v časti o zaplatenie 16.360,- Eur berie späť, keďže v tomto rozsahu bol uspokojený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Pridržiaval sa svojho prednesu z 26.04.2016 a domáhal sa náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia tak, ako bolo vyčíslené znalcom v počte 1.585 bodov x 15,72 Eur za jeden bod. Mal za to, že predložil lekársky posudok, ktorý dostatočne preukazuje jeho nárok. Nevidel dôvod na pochybnosti o záveroch lekárskeho posudku, ktorý bol vypracovaný zhodne so zákonom č. 437/2004 Z.z. Zotrvál na názore, že žalovaný mu spôsobil najväčšie zranenia a D. É. bol hlavným iniciátorom jeho napadnutia. C. M. P. D. M. ešte v roku 2012 prijali dohodu o vine a treste, a preto z jeho pohľadu nie je možné rozšíriť žalobu.

8.2. Na pojednávaní dňa 30.05.2016 právny zástupca žalovaného uviedol, že zranenia žalobcovi spôsobili C. M., ktorý mu zranil ľavé rameno, predlaktie, končatiny, použil voči žalobcovi hmaty a chvaty, ďalej D. M.É. ho bil a spôsobil mu zranenia horných i dolných končatín.

9. Uznesením č.k. 11C/161/2015-112 zo dňa 30.05.2016 súd konanie v časti o zaplatenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 16.360,- Eur zastavil.

10. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 16.12.2016 mal za to, že znalecký posudok V.. M. je neúplný a povrchný, pričom namietal, že nebol znalcom riadne vyšetrený a znalec nemal k dispozícii všetky dôležité podklady k znaleckému posudku.

11. Žalovaný vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 09.12.2016 uviedol, že nemá pripomienky k obsahu znaleckého posudku V.. M.. Mal za to, že vzhľadom na závery predmetného znaleckého posudku a na zastavenie konania v časti zaplattenia sumy 16.360,- Eur predmetom sporu je zaplattenie sumy 2.268,20 Eur. Vo zvyšnej časti žalobu navrhol zamietnuť.

12. Na pojednávaní konanom dňa 19.03.2018 znalec V.. V. M., W.. uviedol, že trvá na záveroch svojho posudku a s námietkami žalobcu sa nestotožňuje. V znaleckom posudku odpovedal na otázky zadávateľa, preštudoval spis, vyjadril sa k bodovému hodnoteniu stanoveného V.. J. M. a vykonal vlastné bodové hodnotenie. Posúdenie znaleckého posudku V.. V. mu zadané nebolo, ťažiskom jeho znaleckej činnosti bolo vypracovať vlastné bodové hodnotenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, kde ako poklad používal výhradne zdravotnú dokumentáciu. Prípadné znalecké posudky a lekárske posudky nie sú dôležité, pričom sa nevykonalo kontrolné znalecké dokazovanie. Mal za to, že lekárske posudky V.. M. nie je úplný v tom smere, že v hodnotení bolestného V.. M. nebral do úvahy položky týkajúce sa operácie zo dňa 10.05.2012 a 12.06.2013.

13. Na pojednávaní konanom dňa 16.04.2018 došlo ku konfrontácii V.. V. M., W.. a V.. J. M., pričom sa zistilo, že V.. M. sa sústredil na jednotlivé keloidné jazvy, ktoré sa nachádzali na troch miestach - lakeť, ľavé a pravé predkolenie - a teda každá zvlášť v rozsahu 5-30 cm², čo je 3 x 100 = 300 bodov. V.. M. ohodnotil keloidné jazvy po poraneniach alebo po operačných výkonoch v rozsahu 5 x 30 cm² povrchu tela v rozsahu 100 bodov, k čomu uviedol, že on vyhodnotil sumu poškodenia povrchu tela koloidnou jazvou na celkovej ploche v rozmedzí 5-30 cm². Ďalej V.. M. uviedol, že bodové hodnotenie poškodenia končatiny nesmie prekročiť sumu bodov, ktoré sa dáva za stratu končatiny, teda výsledok by napriek väčšiemu počtu jaziev x 100, by bol max. 900 bodov. Ide o metodiku a nie rozpory v znaleckých posudkoch.

14. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 26.04.2018 uviedol, že považuje za správne bodové hodnotenie sťaženie spoločenského uplatnenia V.. M.. Mal za to, že V.. M. použil iba inú metodiku výpočtu. Navrhol preto kontrolný znalecký posudok, ktorý mienil zaplatiť z odškodného, ktoré mu ministerstvo vyplatilo v roku 2016.

15. Žalovaný vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 28.05.2018 uviedol, že náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku činí 18.628,20 Eur namiesto pôvodne uplatnenej sumy 24.916,20 Eur. Vzhľadom na závery znaleckého posudku a na zastavenie konania v časti o zaplattenie sumy 16.360,- Eur predmetom sporu je 2.268,2 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca neoznačil všetky osoby tvoriace procesné spoločenstvo za žalovaných, pričom rozsudok v danej veci sa má vzťahovať na všetkých účastníkov ublíženia na zdraví, navrhol zamietnuť žalobu a žalobcu zaviazat' k náhrade trov konania.

16. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 01.06.2018 opätovne spochybnil znalecký posudok V.. M. z dôvodu, že ten na rozdiel od V.. M., nemal k dispozícii znalecký posudok V.. V..

17. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 28.07.2020 poukázal na zistenia znaleckého ústavu forensic.sk, v ktorom sa konštatovalo, že znalecký posudok V.. M. je neúplný. Ďalej uviedol, že musí akceptovať znalecký posudok znaleckého ústavu, keďže nemá záujem donekonečna sa súdiť.

18. Žalovaný vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 30.07.2020 uviedol, že nemá žiadne pripomienky k znaleckému posudku 99048/2020 a navrhol, aby súd rozhodol v zmysle záverov znaleckého posudku a žalovaných zaviazal k zaplatteniu sumy 4.296,08 Eur spoločne a nerozdielne a o trovách konania navrhol rozhodnúť podľa úspešnosti, pričom žalobca žalobu v časti o zaplattenie 16.360,- Eur vzal späť a v ostatnej časti žaloby namiesto uplatnenej sumy 8.556,20 Eur bude úspešný iba v časti o zaplattenie 4.296,08 Eur, teda v časti zaplattenia 16.360,- Eur majú plný úspech žalovaní a v časti zaplattenia 8.556,20 Eur majú úspech strany sporu cca. 50 -50 %.

19. Žalovaný vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 18.08.2020 uviedol, že od začiatku súdneho konania namieta procesné spoločenstvo na strane žalovaných, keďže škodu spôsobili 4 osoby, a preto navrhol zamietnuť žalobu. V prípade, ak súd má iný právny názor a nebude sa zaoberať otázkou pasívnej legitímácie žalovaných navrhol, aby súd rozhodol podľa záverov znaleckého posudku.

20. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020, ktorým D. Ď. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.148,04 Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), žalovanému (pôvodne žalovanému 2/) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.148,04 Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.), priznal znaleckému ústavu: forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391, so sídlom Bratislava, Boženy Němcovej 8, nárok na náhradu odmeny a hotových výdavkov v rozsahu 100 % vo výške 1.974,38 Eur, ktorý vo vzťahu k žalobcovi predstavuje 66 % a vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ (t.j. k D. Ď. a žalovanému) predstavuje 34 % (výrok III.), uložil žalobcovi, aby odmenu a náhradu hotových výdavkov v sume 1.303,10 Eur uhradil znaleckému ústavu: forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391, so sídlom Bratislava, Boženy Němcovej 8, na účet vedený v Tatra banke, a.s., IBAN: SK65 1100 0000 0026 2918 2103, v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.), uložil D. Ď., aby odmenu a náhradu hotových výdavkov v sume 335,64 Eur uhradil znaleckému ústavu: forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391, so sídlom Bratislava, Boženy Němcovej 8, na účet vedený v Tatra banke, a.s., IBAN: SK65 1100 0000 0026 2918 2103, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok V.), uložil žalovanému (pôvodne žalovanému 2/), aby odmenu a náhradu hotových výdavkov v sume 335,64 eur uhradil znaleckému ústavu: forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391, so sídlom Bratislava, Boženy Němcovej 8, na účet vedený v Tatra banke, a.s., IBAN: SK65 1100 0000 0026 2918 2103, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VI.), uložil D. Ď. povinnosť zaplatiť na účet súdu 1/2-icu z predpísaného súdneho poplatku čo je 6 % zo sumy 1.460,67 Eur suma 87,60 Eur, z toho jedna polovica predstavuje 43,80 Eur, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VII.) a žalovanému (pôvodne žalovanému 2/) uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu 1/2-icu z predpísaného súdneho poplatku čo je 6 % zo sumy 1.460,67 Eur suma 87,60 Eur, z toho jedna polovica predstavuje 43,80 Eur, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VIII.).

21. Voči vyššie citovanému rozsudku tunajšieho súdu žalovaný podal odvolanie z dôvodu, že nárok žalobcu neuznal.

22. Doplnčacím rozsudkom č.k. 11C/161/2015-447 zo dňa 02.06.2022 súd vo zvyšku žalobu zamietol.

23. Voči vyššie citovanému doplnčaciemu rozsudku tunajšieho súdu žalobca podal (neúplné) odvolanie.

24. Doplnčacím rozsudkom č.k. 11C/161/2015-538 zo dňa 13.07.2023 súd rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020 v spojení s doplnčacím rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-447 zo dňa 02.06.2022 doplnil týmto výrokom: X. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ (t.j. D. Ď. a žalovanému) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

25. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/129/2023, 24Co/130/2023-578 zo dňa 24.01.2024 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., VI. a VIII. v spojení s doplnčacím rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 11C/161/2015-538 zo dňa 13.07.2023 zrušila vec vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok I.) a odvolanie žalobcu proti doplnčaciemu rozsudku prvej inštancie č.k. 11C/161/2015-447 zo dňa 02.06.2022 odmietol (výrok II.).

26. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 07.03.2024, o.i. uviedol, že trvá na vyplatení odškodného (aj) žalovaným.

27. Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom (vo vyššie uvedenom rozsahu) súd nariadil pojednávanie na deň 03.06.2024 a následne na deň 08.07.2024, na ktoré sa strany sporu napriek riadne a včas vykázanému doručeniu predvolania nedostavili, preto súd pojednával v ich neprítomnosti.

28. Žalovaný, vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.06.2024 uviedol, že od začatia súdneho konania namieta nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných, keďže škodu spôsobil viac škodcov,

teda žalovaný namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu a navrhol žalobu zamietnuť, keďže žalobca neoznačil všetky osoby tvoriace procesné spoločenstvo za žalovaných, pričom rozsudok v danej veci sa má vzťahovať na všetkých páchatel'ov ublíženia na zdraví, hlavne pre tých, ktorí sa v trestnom konaní priznali k spáchaniu trestného činu a spôsobili žalobcovi zranenia podľa skutkového základu. Trval na tom, že súdom uvádzané rozhodnutia sa nevzťahujú na prejednanú vec a nejde ani o obdobné veci, a preto neprichádza do úvahy ich aplikácia v tomto konaní.

29. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s prednesmi a vyjadreniami právneho zástupcu žalovaného na pojednávaniach, ako aj oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), podaním žalobcu zo dňa 23.04.2015 (č.l. 21-33), podaním žalobcu zo dňa 30.04.2015 (č.l. 35-39), uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-47 zo dňa 09.07.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 24.09.2015, podaním žalobcu zo dňa 20.10.2015, podaním žalobcu zo dňa 23.10.2015, podaním žalobcu zo dňa 16.11.2015, podaním žalobcu zo dňa 14.12.2015, podaním žalobcu zo dňa 22.01.2016, podaním žalobcu zo dňa 09.02.2016 (č.l. 65-67), podaním žalobcu zo dňa 17.03.2016, podaním žalobcu zo dňa 18.03.2016, podaním žalobcu zo dňa 30.03.2016, podaním žalovaného zo dňa 01.04.2016, podaním žalobcu zo dňa 01.04.2016, podaním žalobcu zo dňa 05.04.2016 (č.l. 86-88), podaním žalobcu zo dňa 19.04.2016, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 27.04.2016, podaním žalobcu zo dňa 28.04.2016 (č.l. 97-99), podaním žalobcu zo dňa 29.04.2016, správou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2016, podaním žalobcu zo dňa 02.05.2016, podaním žalobcu zo dňa 23.05.2016, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 30.05.2016, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-112 zo dňa 30.05.2016, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-114 zo dňa 30.05.2016, podaním žalobcu zo dňa 22.06.2016, podaním žalobcu zo dňa 08.07.2016, podaním žalobcu zo dňa 02.09.2016, podaním žalobcu zo dňa 30.09.2016, podaním žalobcu zo dňa 07.11.2016, podaním žalobcu zo dňa 11.11.2016, podaním žalobcu zo dňa 16.11.2016, znaleckým posudkom V. V. M., W. č. 913766-34/16, podaním žalobcu zo dňa 16.12.2016, vyjadrením žalovaného zo dňa 09.12.2016, podaním žalobcu zo dňa 13.02.2017, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-181 zo dňa 22.02.2017, podaním žalobcu zo dňa 06.03.2017, podaním žalobcu zo dňa 07.07.2017, podaním žalobcu zo dňa 10.08.2017, podaním žalobcu zo dňa 26.01.2018, podaním žalobcu zo dňa 29.01.2018, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 07.02.2018, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 19.03.2018, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 16.04.2018, podaním žalobcu zo dňa 26.04.2018, podaním žalobcu zo dňa 24.05.2018, vyjadrením žalovaného zo dňa 28.05.2018 (č.l. 234-235), vyjadrením žalovaného zo dňa 28.05.2018 (č.l. 236), zápisnicou o pojednávaní zo dňa 28.05.2018, podaním žalobcu zo dňa 01.06.2018, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-243 zo dňa 13.08.2018, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-250 zo dňa 28.12.2018, podaním žalobcu zo dňa 18.10.2019, podaním žalobcu zo dňa 12.03.2020, podaním žalobcu zo dňa 26.05.2020, znaleckým posudkom znaleckého ústavu forensic.sk č. 99048/2020, podaním žalobcu zo dňa 28.07.2020, vyjadrením žalovaného zo dňa 30.07.2020, vyjadrením žalovaného zo dňa 18.08.2020, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 26.08.2020, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-337 zo dňa 09.09.2020, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 16.09.2020, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020, podaním žalovaného zo dňa 14.09.2020, podaním žalobcu zo dňa 18.09.2020, odvolaním žalovaného zo dňa 21.09.2020, podaním žalobcu zo dňa 02.10.2020, podaním žalobcu zo dňa 15.10.2020, podaním žalobcu zo dňa 09.03.2022 podaním žalobcu zo dňa 14.03.2022, podaním žalobcu zo dňa 16.05.2022, podaním žalobcu zo dňa 31.05.2022, podaním žalobcu zo dňa 24.05.2022, vyjadrením žalovaného zo dňa 02.06.2022, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 02.06.2022, podaním žalobcu zo dňa 27.06.2022, dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-447 zo dňa 02.06.2022, odvolaním žalobcu zo dňa 15.08.2022, podaním žalobcu zo dňa 17.08.2022, podaním žalobcu zo dňa 12.08.2022, odvolaním žalobcu zo dňa 12.08.2022, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.08.2022, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 13.07.2023, dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/161/2015-538 zo dňa 13.07.2023, uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/129/2023, 24Co/130/2023-578 zo dňa 24.01.2024, podaním žalobcu zo dňa 07.03.2024, podaním žalobcu zo dňa 14.05.2024, uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/93/2014-1580 zo dňa 06.11.2014, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 03.06.2024, vyjadrením žalovaného zo dňa 05.06.2024 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

30.1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom sp. zn. 2T/243/2012 zo dňa 03.02.2014, uznal obžalovaných D. É. a D. B. vinnými a to obžalovaného D. É. zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona, formou organizátorstva podľa § 21 odsek 1 písm. a/

Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona, zločinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 183 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaného D. B. zo zločinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 155 odsek 1 Trestného zákona a z prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 180 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že v čase okolo 19.30 hod. dňa 21.02.2012 v Š., na A. ceste, pri obchodnom dome C. D. É. bez splnenia podmienok uvedených v § 18 odsek 1, odsek 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších zmien a doplnkov vyzval tam prítomného T. M., ktorého totožnosť mu bola známa, aby išiel za jeho prítomnosti na Obvodné oddelenie PZ Š., následne v čase okolo 19.30 hod. telefonicky kontaktoval D. B. na telefónne číslo XXXX XXX XXX, a po príchode D. É. a T. M. do budovy Obvodného oddelenia PZ Š. D. É. požiadal o nasadenie pút T. M., následne nezistený príslušník Obvodného oddelenia PZ Š. uvedený donucovací prostriedok bez existencie zákonného dôvodu použil a pripútal T. M. na chodbe k železným mrežiam, kde menovaný zotrval do času 21.30 hod., kedy bol podľa úradného záznamu o predvedení osoby zo dňa 21.02.2012 prepustený na slobodu, pričom úradný záznam o prepustení v znení, že počas predvedenia T. M. neboli voči jeho osobe použité žiadne donucovacie prostriedky, poškodený odmietol podpísať, následne v čase po 21.30 hod. v Š., na A. L. XX pred budovou Obvodného oddelenia PZ Š. D. B. a C. M., vylúčení na samostatné konanie, maskovaní v čiernych kuklách pristúpili k T. M. a fyzicky ho napadli tým spôsobom, že ho udreli do oblasti tváre, následne sa mu pokúsili natiahnuť na hlavu igelitové vrece a spútať mu ruky s dosiaľ nezisteným predmetom, avšak v dôsledku obrany T. M. sa im to nepodarilo a vtedy im na pomoc prišiel D. É. maskovaný s mikinou čiernej farby, ktorý im pomohol menovaného naložiť do osobného motorového vozidla tmavej farby nezistenej značky, ktorým D. B. a C. M. previezli T. M. do mestskej časti Š. - Č. na hrádzu rieky Dunaj vo vzdialenosti približne 400 metrov po prúde rieky od S. K., kde ho z vozidla vyložili a bližšie nezisteným predmetom ho D. B. opakovane udieral do oblasti nôh a rúk, N. C. M. viackrát udieral poškodeného päšťou do oblasti nôh a rúk a použil proti nemu hmaty a chvaty, ktorým konaním spôsobil T. M. zlomeninu ľavého ramena, ľavého predlaktia a pravej dolnej končatiny, potom na miesto na doposiaľ nezistenom vozidle sa dostavil D. M. B. D. É., D. M. pristúpil k T. M. a 6-krát ho udrel do oblasti nôh, rúk a bočnej časti tela, následne D. É. teleskopickým obuškom ho udrel do oblasti nôh, čím T. M. spôsobili mnohopočetné poranenia, a to polytraumu, traumatický šok a poúrazovú chudokrvnosť, stav po traume hlavy, pohmoždenie do vlasatej časti hlavy s početnými opuchmi a podliatinami, pohmoždenie ľavej polovice tváre s početnými povrchovými odierkami tiež na čele a v okolí očnice, opuch a odierku hornej pery, pohmoždenie a podliatinu ľavej ušnice a podliatinu za ňou, tržnú, prípade tržnohmoždenú ranu idúcu po galeu pozdĺžnu v temenno-záhlavovej oblasti dĺžky 3,5 cm, tržnú ranu dolnej pery vľavo na sliznici zo strany ústnej tuiny, pohmoždenie s opuchom a pásovitou odierkou na chrbte pravej ruky a tržnohmoždenou ranou dĺžky 2,5 cm, pohmoždenie pravého zápästia s podliatinou, pohmoždenie, podliatiny a početné odierky v oblasti ľavého ramena, lakťa dolných dvoch tretín zápästia, podliatinu na bočnej strane celého ľavého ramena, pohmoždenie celého ľavého predlaktia, pohmoždenie a odierky na chrbte ľavej ruky v oblasti palcového valu, pohmoždenie pravého kolena s odierkou nad jabĺčkom, odierku plošnú podliatinu nad pravou bedrovou kosťou, početné tržnohmoždené rany na pravom predkolení idúce až po kosť, početné tržnohmoždené rany na ľavom predkolení tiež idúce až po kosť prevažne v dolných 2/3, zlomeninu nosa bez posunu s pásovitou odierkou v celej dĺžke chrbta nosa, zlomeninu krčku v záprstnej kosti pravej ruky s volárnym posunom, kompresívnu zlomeninu okcipitálneho hrboľu vľavo, čiastočné vyklbenie tela stavca C1 doľava a dopredu, abruptio, odtrhnutie tržňových výbežkov tiel stavcov C3 a C4, drobnú prasklinu bedrovej kosti vľavo, zlomeniu supra a transkondylickú ľavej ramennej kosti s posunom trieštivú zlomeniu laktbovej kosti vpravo a dolnej časti s posunom, viacpočetnú zlomeninu píšťaly vpravo s hlavnými lomnými líniami v dvoch horizontálnych úrovniach s posunom lomných plôch, otvorené poúrazové poškodenie n. fibularis vpravo a podchladenie s dobou liečby nad 6 týždňov. Za to súd obžalovaným a to obžalovanému D. É. podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému D. É. aj trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilného telefónu zn. iPhone. Podľa § 60 odsek 2 Trestného zákona súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Obžalovanému D. B. podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm.

a/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému D.N. B. aj trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilného telefónu zn. Black Berry. Podľa § 60 odsek 2 Trestného zákona súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného T. M. so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

30.2. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 3To/93/2014-1580 zo dňa 06.11.2014, právoplatným dňa 06.11.2014 podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných D. É. P. D. B. zamietol.

31. V.. J. M. vo svojom lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 06.03.2015, vyčíslil bolestné za vymedzené poranenia žalobcu počtom bodov 785 a sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 800.

32. Zo záverov znaleckého posudku V.. V. M., W.. č. 913766-34/16 vyplýva, že došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu v období okolo 01.09.2013, po tom ako utrpel zranenia po fyzickom napadnutí dňa 21.02.2012. Konštatuje sa, že lekársky posudok V.. J. M. nie je úplný. Znalec vyčíslil bolestné za vymedzené poranenia žalobcu počtom bodov 785 a sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 400.

33. Zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu forensic.sk č. 99048/2020 vyplýva, že bolestné za úraz zo dňa 21.02.2012 je 1.020 bodov. Predmetný úraz zanechal u žalobcu nasledovné trvalé následky: jazvy na tele po úraze a operáciách v celkovom rozsahu 75 cm², obmedzenie hybnosti ľavého lakťa s deficitom plnej hybnosti do 90 stupňov - čo je 36 % obmedzenie hybnosti - stredný stupeň, obmedzenie pronácie a supinácie predlaktia 30 % - ľahký stupeň, obmedzenie hybnosti kolena obojstranne nebolo zistené, poškodenie nervus fibularis vyšetrením nebolo zistené. Sťaženie spoločenského uplatnenia za predmetný úraz je 294 bodov. Lekársky posudok V.. J. M. z hľadiska odborného a súdnoznaleckého možno hodnotiť ako odborne a fakticky nesprávny, nakoľko bodovanie nie je vykonané v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z.. Najzávažnejšou chybou je bodovanie sťaženia spoločenského uplatnenia v oblasti jaziev na tele, kde posudzujúci lekár nespočítal celkový rozsah jaziev na tele žalobcu a neohodnotil ich ako jednu položku, ale každú jazvu ohodnotil zvlášť, čo nespĺňa základnú požiadavku zákona. Navyše ani jedna z jaziev nejaví známky keloidných zmien. Ide o jazvy plošné. Znalecký posudok V.. V. M., W.. z hľadiska odborného a súdnoznaleckého možno hodnotiť ako odborne a fakticky správny, ale zo súčasného hľadiska nie je akceptovateľný, nakoľko neobsahuje všetky poranenia, ktoré poškodený utrpel a v posudku bodovania sťaženia spoločenského uplatnenia odškodňuje obrnu ihlicového nervu na základe EMG, ktoré bolo vykonané 21 mesiacov pred vlastným ohodnotením, čo nie je možné akceptovať. Znalecký posudok vypracovaný V.. V. je vypracovaný tak, že je možné sa s jeho závermi stotožniť, avšak menovaný znalec sa v znaleckom posudku nezaoberá bodovým ohodnotením odškodnenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko takáto otázka mu nebola položená.

34. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

35. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

36. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

37. Podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

38. Podľa § 439 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

39. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

40. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

41. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

42. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

43. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

44. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

45. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

46. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

47. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

48. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

49. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

50. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

51. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

52. Podľa § 1 20/2012 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod je 15,72 eura.

53. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

54. Podľa § 75 CSP na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

55. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

56. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020 (vo výrokoch I., III., IV., V., VII.) v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C/161/2015-447 zo dňa 02.06.2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C/161/2015-538 zo dňa 13.07.2023 vo vzťahu k D. É. (pôvodne žalovanému 1/) a po zrušení rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020 (vo výrokoch II., VI., VIII.) v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C/161/2015-538 zo dňa 13.07.2023 vo vzťahu k žalovanému (pôvodne žalovanému 2/), predmetom konania ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 2.148,04 Eur titulom náhrady škody spôsobenej žalobcovi trestným činom.

57. Žalovaný v priebehu konania namietal svoju pasívnu legitímáciu argumentujúc tým, že žalobca neoznačil všetky osoby tvoriace procesné spoločenstvo za žalovaných, hoci rozsudok v tejto veci sa má vzťahovať na všetkých páchatelov trestného činu, a to nielen na neho a D. É., ale primárne na dvoch ďalších páchatelov, ktorí sa priznali k spáchaniu trestného činu a spôsobili žalobcovi zranenia.

58. Vzhľadom na vyššie uvedenú námietku žalovaného, súd sa v prvom rade považoval za potrebné vysporiadať s otázkou vecnej legitímácie, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta.

59. Aktívna vecná legitímácia žalobcu nebola sporná. Pre úplnosť však súd poznamenáva, že žalobca je poškodeným, pričom ujma na zdraví mu bola spôsobená žalovaným a ďalšími tromi osobami. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému uplatnil aj v trestnom konaní, pričom rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/243/2012 zo dňa 03.02.2014 bol týmto svojim nárokom odkázaný na civilný proces. Z uvedeného dôvodu sa žalobca domáhal náhrady škody v tomto konaní, a to iba od žalovaného a D. É., hoci tak ako vyplýva z vyššie citovaného trestného rozsudku tunajšieho súdu, išlo o štyroch škodcov, okrem žalovaného a D. É., aj o C. M. P. D. M., ktorí sa ku skutku priznali a uzatvorili dohodu o vine a treste, ktorá bola následne súdom schválená. Žalobca svoj postup odôvodnil tým, že v čase uzatvorenia dohody o vine a treste menovanými, ešte jeho liečba naďalej trvala a mal za to, že pre nestihnutie lehoty na uplatnenie si svojho nároku voči týmto osobám, by bol neúspešný. Bez ohľadu na motiváciu žalobcu súd ustálil, že medzi škodcami (žalovaným, D. É., C. M. P. D. M.) ide o solidárny vzťah pasívnej povahy.

60. Podstatou solidárneho vzťahu pasívnej povahy medzi subjektmi je, že subjekty, ktoré sú vo vzťahu k inému subjektu pasívne solidárne, sú povinné plniť celý záväzok spoločne, pričom oprávnený subjekt môže požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z nich a v prípade plnenia jedného zaniká nárok na plnenie aj vo vzťahu k ostatným. Uvedené je možné aplikovať aj na zodpovednostný vzťah zo spôsobenej škody tak, ako to predpokladá ustanovenie § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda zodpovedné subjekty sú povinné zaplatiť celú škodu spoločne s tým, že dotknutý subjekt (t.j.

poškodený) je oprávnený požadovať jej zaplatenie od ktoréhokoľvek zodpovedného subjektu a dlh zaniká v rozsahu, v ktorom bol niektorým z nich splnený. V prípade zodpovednosti za spôsobenú škodu právna úprava solidárnej zodpovednosti (vyššie uvedené predmetné ustanovenie § 439 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a teda povinnosť škodcov solidárne plniť aj za iných škodcov je negatívnym dôsledkom spôsobenej škody na úkor škodcov v prospech poškodeného. Do určitej miery sa tak prehĺbuje zodpovednosť škodcov, aby dôsledne nahradili spôsobenú ujmu, keďže navonok sa ich zodpovednosť, nech bola ich miera účasti na spôsobenej škode akákoľvek, nedotýka ich celkovej povinnosti vo vzťahu k tomu, komu bola spôsobená ujma. Uvedené treba brať do úvahy o to viac, keď je spôsobená škoda dôsledkom spáchaného trestného činu (porovnaj aj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/95/2023 zo dňa 05.03.2024, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/11/2016 zo dňa 19.02.2019 atď.).

61. Obdobne aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/110/2011 zo dňa 12.09.2011 konštatoval, že „ak bola škoda spôsobená dvoma alebo viacerými škodcami, zodpovedajú za škodu spoločne a nerozdielne. Ide o pasívnu solidaritu, ktorá je upravená v ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Možno z neho vyvodiť, že každý škodca zodpovedá za ostatných škodcov a všetci zodpovedajú za každého jednotlivého škodcu. Znamená to, že poškodený môže požadovať náhradu škody od jednej (ktorejkoľvek) zo zodpovedných osôb alebo od viacerých z nich alebo od všetkých. Ak poškodený náhradu škody požaduje od jedného škodcu, ten sa nemôže brániť požiadavkou, aby poškodený požadoval náhradu aj od ostatných škodcov. Ak dôjde k náhrade škody tým, na koho sa poškodený obrátil, zanikne povinnosť ostatných škodcov plniť poškodenému, keďže jeho nárok na náhradu škody bol v plnej miere uspokojený. Tomu zo škodcov, ktorý náhradu škody plnil, vzniká právo od ostatných škodcov požadovať náhradu (regres) podľa miery ich účasti na spôsobení škody, a to buď dohodou, alebo súdnym rozhodnutím (§ 439 Občianskeho zákonníka), pričom rozhodujúcim kritériom je miera účasti každého zo zodpovedných subjektov na spôsobení škody. Nie je pritom dôležité, či súčasne došlo k trestnému stíhaniu škodcov alebo nie“.

62. Čo sa týka námietky žalovaného o neaplikovateľnosti vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd uvádza, že právno-teoretické úvahy súdov vyššej inštancie (nielen Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ale aj krajských súdov), týkajúce sa výkladu a aplikácie ustanovení § 438 a ďalších Občianskeho zákonníka, sú podľa názoru súdu použiteľné aj v danom spore, najmä v záujme zdôraznenia záverov súdu pri právnom posúdení tohto sporu.

63. V prípade solidárnych záväzkov spravidla pôjde o samostatné procesné spoločenstvo. K uvedenému záveru dospel aj odvolací súd vo svojom uznesení č.k. 24Co/129/2023, 24Co/130/2023-578 zo dňa 24.01.2024, v ktorom uviedol, že „vychádzajúc z podanej žaloby žalovaní 1/ a 2/ (poznámka súdu D. É. t.j. pôvodne žalovaný 1/ a žalovaný t.j. pôvodne žalovaný 2/) zodpovedajú žalobcovi za vzniknutú škodu spoločne a nerozdielne, ide o solidárnu zodpovednosť, teda na strane žalovaných pôjde o samostatné procesné spoločenstvo“. Iba v prípade núteného procesného spoločenstva je z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v konaní vystupovalo spoločenstvo s tým, že ak by žalobca žaloval len jeden subjekt, prípadne nie všetkých nútených spoločníkov, žaloba by musela byť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnutá. O prípad núteného procesného spoločenstva sa však - tak ako už súd uviedol - v danom prípade nejedná, a preto námietka žalovaného o nesprávnom vymedzení okruhu žalovaných osôb podľa názoru súdu neobstojí. Súd má za to, že žalovaný je pasívne vecne legitímovaný v spore a je teda v predmetnom hmotnoprávnom vzťahu nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, pričom medzi stranami sporu bolo nesporné spáchanie trestného činu, za ktorý bol (aj) žalovaný právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/243/2012 zo dňa 03.02.2014 v spojení aj s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/93/2014-1580 zo dňa 06.11.2014, právoplatným dňa 06.11.2014. Bolo teda len na rozhodnutí žalobcu, ktorého zo škodcov mieni žalovať a ak žalobu podal iba voči žalovanému a D. É., jeho postup vzhľadom na pasívnu solidaritu možno považovať za akceptovateľný, pričom v tomto smere bolo irelevantné, že sa ďalší dvaja škodcovia priznali ku spáchaniu skutku.

64. „Pre úspešnosť žaloby o náhradu škody je nevyhnutné preukázanie kumulatívneho naplnenia predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, ktorými sú: porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušením právnej povinnosti je myslený objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická alebo právnická osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila

svoje povinnosti. Pritom nie je rozhodujúce, či právna povinnosť vyplýva z právneho predpisu alebo zo záväzkovo-právneho vzťahu. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá (injuria non praesumitur). Pod škodou je potrebné rozumieť akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. Príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, pričom vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah (výška), aj ohľadne príčinnej súvislosti, zaťažuje tiež poškodeného. Ku skúmaniu zavinenia v prípadoch, kde zákon za zodpovednosť za škodu vyžaduje zavinenie, sa pristúpi v súdnom konaní až po tom, keď bola zistená príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Na rozdiel od predchádzajúcich troch zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, zavinenie má subjektívny charakter, pretože predstavuje vnútorný psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu úkonu a ku škode. Súd je v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin (R 27/1977). „V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku, a tým aj formou zavinenia predpokladaného trestným činom (R 35/1993).“ Súdna prax sa pri aplikácii ustanovenia § 193 Civilného sporového poriadku ustálila na názore, podľa ktorého ak je v čase rozhodovania civilného súdu právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté, že bol spáchaný trestný čin, je súd viazaný výrokom, že bol trestný čin spáchaný a výrokom, kto ho spáchal; súd je pritom viazaný výrokom, nie odôvodnením trestného rozhodnutia. Z výroku o vine je však treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a (R 22/1979). Rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku“ (viď. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/72/2022 zo dňa 28.06.2023).

65. Tak ako súd uviedol aj vyššie žalovaný bol za spáchanie trestného činu právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/243/2012 zo dňa 03.02.2014 v spojení aj s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/93/2014-1580 zo dňa 06.11.2014, právoplatným dňa 06.11.2014. Čo sa týka právnej kvalifikácie spáchaného skutku, ide o zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom (a prečin obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom). Podľa § 155 ods.1 a 2 písm. c) Trestného zákona, ide o úmyselné spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví z osobitného motívu. Keďže sa jedná o zavinené spôsobenie škody na zdraví poškodeného škodcom, súd prijal právny záver o rozsahu viazanosti trestným rozsudkom, nakoľko rozhodnutie trestného súdu riešilo existenciu škody na zdraví poškodeného žalobcu, protiprávnosť konania žalovaného, zavinenie žalovaného a príčinnú súvislosť medzi protiprávnosťou konania žalovaného a škodou na zdraví žalobcu, t.j. otázky podstatné pre rozhodnutie o náhrade škody podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ktoré medzi stranami ani neboli sporné).

66. Medzi stranami nebola sporná ani výška škody, pri určení ktorej navrhli vychádzať zo znaleckého posudku znaleckého ústavu forensic.sk č. 99048/2020. Pre úplnosť súd poznamenáva, že žalobcom predložený lekársky posudok V.. J. M., ktorý znalecký ústav charakterizoval ako odborne a fakticky nesprávny, považoval aj súd za nepreskúmateľný, keďže z neho nie je zrejmé, z akých skutočností menovaný lekár vychádzal a ako presne dospel k celkovému počtu bodov bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Čo sa týka znaleckého posudku V.. V. M. W., súd ho považoval síce za preskúmateľný, ale opierajúc sa o závery znaleckého posudku znaleckého ústavu, za neakceptovateľný z hľadiska objektivity a posúdenia aktuality stavu, keďže neobsahuje všetky poranenia žalobcu a odškodňuje obrnu ihlicového nervu na základe EMG vyšetrenia, vykonaného 21 mesiacov pred vlastným ohodnotením. Súdu sa ako najpresvedčivejší javí práve znalecký posudok znaleckého ústavu forensic.sk č. 99048/2020. Predmetný posudok je úplný, vnútorne logický a preskúmateľný, pričom vychádza zo všetkých dostupných lekárskejších a znaleckých posudkov (vrátane znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní), z kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobcu, z vlastných záverov z vyšetrenia žalobcu, výsledkom čoho je vlastné bodové hodnotenie. Znalecký ústav sa podrobne vysporiadal aj so všetkými z medicínskeho pohľadu relevantnými námietkami žalobcu, ktoré súd akceptoval. Podľa znaleckého ústavu bolestné za utrpený úraz žalobcu je 1020 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia 294 bodov, t.j. spolu 1.314 bodov. Keďže v zmysle Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského

uplatnenia na rok 2012 za jeden bod je 15,72 Eur, výška náhrady za 1.314 bodov je 20.656,08 Eur. Vzhľadom na to, že žalobcovi bolo Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky vyplatená suma 16.360,- Eur ako odškodnenie osoby poškodenej násilným trestným činom (v ktorej časti žalobca vzal žalobu späť) a D. É. (pôvodne žalovaný 1/) bola právoplatným rozsudkom uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.148,04 Eur, žaloba v časti uplatneného nároku od žalovaného v sume 2.148,04 Eur je dôvodná (20.656,08 Eur - 16.360,- Eur - 2.148,04 Eur = 2.148,04 Eur). Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.148,04 Eur (výrok I.).

67. Súd zároveň podľa § 232 ods. 3 CSP rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť priznanú dlžnú sumu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, keďže túto lehotu s prihliadnutím na výšku priznanej škody považoval za primeranú.

68. Ďalšie argumenty strán považoval súd pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod.).

69. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

74. Súd o nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspešnosti strán v konaní. V rámci trov konania rozhodoval súd o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP. Keďže ide o jednotné prvoinštančné konanie, ktoré netvorí pri zrušení rozsudku odvolacím súdom samostatné celky, súd o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol podľa konečného úspechu strán v konaní.

75. Vo všeobecnosti platí, že inštitút trov konania je bezprostredne spojený s nákladmi vedenia súdneho sporu, pokiaľ ide o strany, ich zástupcov a iné osoby zúčastnené na konaní. Náhrada trov konania plní vo vzťahu k sporovým stranám tri základné funkcie: 1. Ide o funkciu kompenzačnú, ktorá vyplýva už zo skutočností, že trovy konania sa strane nahrádzajú, 2. Funkciu sankčnú a to najmä pri aplikácii princípu procesnej zodpovednosti za zavinenie, 3. Funkciu preventívnu, keďže nevyhnutnosť vzniku trov každého sporového konania do určitej miery preventívne pôsobí proti svojvoľnému a šikanóznemu uplatňovaniu alebo bráneniu v domnelých subjektívnych práv na súde. Pre sporové konania je charakteristická zásada úspechu vo veci, ktorá sa uplatní tak, že neúspešná strana konania je povinná nahradiť v spore úspešnej strane sporu trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

76. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 19/2010, v prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby), súd prihliadne na to, či a kto zaviniel, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí celkovú otázku, z akej časti bola tá ktorá strana úspešná. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie jednej zo strán treba z pohľadu § 255 CSP dovodiť, že v tomto rozsahu nemala vo veci úspech.

Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

77. V danom prípade k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom v časti 16.360,- Eur došlo z dôvodu, že mu táto suma bola priznaná rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 27.04.2015, č. 40019/20155-1537/42. Išlo tu teda o plnenie poskytnuté po začatí konania tretím subjektom, t.j. subjektom, ktorý nemá postavenie strany sporu, preto súd mal za to, že na čiastočnom späťvzati žaloby nebolo dané zavinenie ani jednej zo strán.

78. V predmetnom spore bola výška plnenia závislá od znaleckého posudku. Žalobcu je potom nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku s tým, že výška plnenia závisela výlučne od znaleckého posudku (resp. úvahy súdu). Žalobca pri podaní žaloby sa riadil lekársym posudkom o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia V. T. M., primára chirurgického oddelenia Nemocnice s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., ako aj opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 zo dňa 14.05.2012 a náhradu škody si uplatnil podľa v tom čase jemu známych skutočností, vo výške 24.916,20 Eur. Vychádzajúc z týchto úvah, ako aj poukazom na konštantnú judikatúru súdov (napríklad nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 475/2018, sp. zn. I.ÚS 56/2017, sp. zn. IV. ÚS 652/2018, alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 28/1970) súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto má s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 3 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.). Dôvody hodné osobitného zreteľa pre prípadný postup podľa § 257 CSP súd na strane žalovaného nevzhliadol a ich existencia ani nebola žalovaným tvrdená a preukázaná. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

79. Súd zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť znaleckému ústavu forensic.sk Inštitút forezných medicínskych expertíz s.r.o., IČO: 44 017 391 so sídlom Boženy Němcovej 8, Bratislava odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 335,64 Eur na účet vedený v Tatra banke a.s. IBAN: SK65 1100 0000 0026 2918 2103 v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.), a to s prihliadnutím na to, že v súvislosti so znaleckým dokazovaním znaleckým ústavom vznikli trovy v celkovej výške 1.974,38 Eur. Tunajší súd rozsudkom č.k. 11C/161/2015-343 zo dňa 16.09.2020 (výrok III.) priznal znaleckému ústavu nárok na náhradu odmeny a hotových výdavkov v rozsahu 100 % vo výške 1.974,38 Eur, ktorý vo vzťahu k žalovanému a D. É. predstavuje 34 %. Predmetný rozsudok vo výroku III., nebol zrušený odvolacím súdom a nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2024, a preto je záväzný. Zo sumy 1.974,38 Eur 34 % predstavuje sumu 671,28 Eur, z ktorej bol D. É. právoplatne zaviazaný na zaplataenie 335,64 Eur. Z tohto dôvodu súd zviazal žalovaného na zaplataenie 335,64 Eur (671,28 - 335,64 Eur = 335,64 Eur) znaleckému ústavu titulom odmeny a náhrady hotových výdavkov za vykonaný znalecký úkon.

80. Pre úplnosť súd záverom poznamenáva, že súdny poplatok za konanie bude žalovanému vyrubený vyšším súdnym úradníkom samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.